

# РЕШЕНИЕ

№ 805

гр. Ш, 03\*\*1.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – Ш, X-И СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Жанет М. Христова

при участието на секретаря А.СТ.Т.  
като разгледа докладваното от Жанет М. Христова Гражданско дело № 2022363\*\*0\*\*\*\* по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени искове по чл.344, ал\*\*, т\*\*, т.2 и т.3 от КТ, във връзка с чл.225, ал\*\* от КТ.

Производството по делото е образувано по искова молба от Г. И. А. с ЕГН \*\*\*\*\* от гр.О, чрез адв. Ц И от АК-Т, съдебен адрес гр.Т, ул.“П“ № \*\* ет\*\* срещу Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) с адрес гр.Ш, ул.“С“ № \*\*, ет\*\* представлявана от Директора С Х И.

В исковата молба се посочва, че ищецът след спечелен конкурс подписал трудов договор, като заел длъжността Директор на РИОСВ - Ш на \*\*.\*\*/\*\*г. Седмица по-късно по пощата му била изпратена Заповед за прекратяване на трудовото му правоотношение, издадена три дена след постъпването му на работа. Ищецът счита, че заповедта за уволнение е незаконосъобразна поради липсата на правно основание за издаването ѝ. Основния аргумент, е че ръководителят на РИОСВ не е изпълнителен орган по смисъла на нормата на чл\*\*9, ал.4 от ЗА, тъй като тази норма има предвид ръководители на държавни институции в системата на централната държавна администрация. Заеманата от ищеца длъжност е на подчинение на министъра на околната среда и водите. Друг аргумент е, че е заел длъжността след конкурс, поради което приложими са разпоредбите на КТ.

В заключение се моли за отмяна на Заповед № \*\*\* от 04.\*\*/\*\* г. и за възстановяване на заеманата от него преди уволнението длъжност „Директор“ с място на работа в РИОСВ – Ш. Предявява се и осъдителен иск за осъждане на ответника да му заплати обезщетение за времето, през което ищецът е останал без работа поради уволнението в размер на\*\* \*\*\* лева.

Препис от молбата, ведно с доказателствата към нея са връчени на ответника, като в

срока по чл\*\*\*\* от ГПК е депозиран писмен отговор. В него се излага, че длъжността заемана от ищеца попадала в приложното поле на чл\*\*9, ал.4, т.4 от ЗА и затова уволнение на основание чл\*\*9а, ал.2 от ЗА е изцяло законосъобразно и обосновано. Заповедта е издадена и от компетентен орган. Твърди се, че на посочената дата – \*\*. \*\*/\*\*.г. ищецът не се е явил на работа и не упражнил служебните си задължения. Към датата на прекратяване на договора реално изпълнение на възникнали задължения нямало. В писмения отговор се излагат подробни доводи опровергаващи основателността на исквете. В заключение се моли за отхвърлянето им.

В съдебно заседание ищеца не се явява лично, за него се явява адв. Ц И от АК – Т, който поддържа исковата молба и в хода по същество излага доводи за основателността на същата.

За ответната страна се явява адв. А П от АК - Стара Загора, която поддържа писмения отговор и моли за отхвърлянето на исквете, като неоснователни.

От събраните по делото доказателства се прие за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, а и видно от Трудов договор № \*\*\* от \*\*/\*\*/\*\*\*\*г., сключен на основание чл.96, ал\*\* във връзка с чл.70, ал\*\* от КТ при условията на чл\*\*9а, ал\*\* от ЗА с Министъра на околната среда и водите, ищеца бил назначен на длъжност „Директор на РИОСВ-Ш“, считано от \*\*. \*\*/\*\*.г. В трудовия договор било отразено, че екземпляр от него е връчен на ищеца на \*\*/\*\*/\*\*\*\*г., като служител на ответника на длъжност „Човешки ресурси“ е отразил, че ищецът е постъпил на работа на \*\*. \*\*/\*\*.г., което обстоятелство е удостоверено с полагането на подпис от служителя.

Не е спорно и обстоятелството, че със Заповед № \*\*\* от 04.\*\*/\*\*.г. на Министъра на околната среда и водите, връчена на 08.\*\*/\*\*.г., процесния трудов договор бил прекратен на посоченото в него основание по чл\*\*9а, ал.\*\* във връзка с чл\*\*9, ал.4, т.4 от ЗАДм. – по преценка на органа по назначаването, считано от датата на връчване на заповедта.

По делото е назначена съдебно-счетоводна експертиза, която заключава, че размерът на обезщетението на ищеца за времето през което е останал без работа е 0.00 лева.

Въз основа на горната фактическа обстановка и преценените доказателства в съвкупност и поотделно, както и разпоредбите на закона, съдът прави следните правни изводи.

По допустимостта на исквете: Съобразно задължителното за съдилищата разрешение по приложението на чл.\*\*, ал.2 от КТ, дадено с Тълкувателно решение №\*\* от 30.03.2\*\*2г. по т.д. №\*\*/2\*\*0г. на ОСГК на ВКС, законът овластява по-горестоящият спрямо работодателят орган да сключва трудовите договори с лица, в чиито функции е включено и упражняването на работодателска власт, като трудовото правоотношение се създава с предприятието, на което се предоставя работната сила, в случая РИОСВ – Ш. В този смисъл е Определение № 266 от 07.07.2\*\*4г. на ВКС по ч.т.д. № 3920/2\*\*4г., II т.о. Поради което, съдът намира, че предявения иск насочен срещу РИОСВ-Ш е допустим.

По основателността на исквете по чл.344, ал.\*\*, т.\*\*, т.2 и т.3 от КТ: Предвид соченото в заповедта за освобождаване основание, спорен по делото е въпросът относно приложимостта на основанието, на което е извършено прекратяването на трудовото правоотношение спрямо длъжността, заемана от ищеца – „Директор“ на РИОСВ. Ответника от своя страна въвежда твърдението, че трудовото правоотношение не е възникнало изобщо. Съдът намира, че между страните са възникнали валидни трудовоправни отношения, въз основа на сключения трудов договор и въз основа на изявлението на служител на ответника, че ищецът е заел длъжността, считано от датата на която страните са се уговорили, а именно \*\*. \*\*/\*\*. По отношение на въведения от ответника довод, съдът намира следното: Законът прави разлика между сключването на трудовия договор и началото на неговото изпълнение. В Решение №\*\*56 от\*\*6.05.2\*\*2 г. на ВКС по гр. д. №\*\*027/2\*\*1 г., III г. о., се сочи, че трудовият договор се смята за сключен от момента, в който бъде подписан от работодателя и работника или служителя, или издадената от работодателя заповед за назначение бъде получена от работника или служителя. Началото на изпълнение на трудовия договор е постъпването на работа на работника или служителя. Изпълнението на задълженията по трудовия договор започва с постъпването на работника или служителя на работа, което се удостоверява писмено, чрез акт за встъпване в длъжност или писмено отбелязване върху трудовия договор на датата на постъпването. В настоящия случай видно от представения по делото трудов договор служител „Човешки ресурси“ на работодателят е отразил, че ищецът е постъпил на \*\*. \*\*/\*\*. Като горното е удостоверено с подписа му. Останалите по делото доказателства – книга за инструктаж, ведомост за заплати и други, дори и взети в съвкупност, не опровергават изявлението на служител на работодателят, че ищецът е постъпил на \*\*. \*\*/\*\*. Още повече, че междувременно органът по назначаването е издал и заповед за уволнение три дена по-късно на основание чл\*\*9а, ал.2 от ЗАдм., а не е направил изявление, че смята правоотношението за невъзникнало на основание чл.\*\* ал.3 от КТ.

При оспорване на уволнение по чл\*\*9а, ал.2 от ЗАдм. съдебната проверка се ограничава само до това дали уволненият служител е назначен на някоя от длъжностите по чл\*\*9, ал\*\* от ЗАдм. и дали той е освободен от оправомощения за това орган, като не се изисква допълнително мотивиране на заповедта. В този смисъл са Решение №\*\*12 от 05.07.2\*\*7г. на ВКС по гр.д. № 3433/2\*\*6г., III г.о., Решение № 44 от 26.03.2\*\*5г. по гр.д. № \*\*23/2\*\*4г., IV г.о., Решение № 424 от\*\*8.06.2\*\*0г. на ВКС по гр.д. № 388/2009г. на ВКС, III г.о., Решение № 263 от 30.05.2\*\*2г. на ВКС по гр.д. № \*\*\*/2\*\*1г., IV г.о. и др.

Съдът намира, че длъжността на ищеца – „Директор РИОСВ-Ш“ попада в приложното поле на разпоредбата на чл\*\*9, ал.4, т.4 от ЗАдм., тъй като директора на РИОСВ е орган на изпълнителната власт. Неговата компетентност произтича главно от развиваната дейност в определена сфера на държавно управление по опазване на околната среда, възложена със специален закон – Закона за опазване на околната среда (ЗООС), в който са очертани властническите □ правомощия - чл\*\*0, ал\*\*, т.3 и чл\*\*4, ал\*\* и ал. 2 от ЗООС. Предвид, че тези длъжности са създадени със закон и имат функция във връзка с

осъществяване на изпълнителна власт, то те попадат в приложното поле на чл.\*\*9, ал.4, т.4 от ЗАдм., още повече, че правомощията на директорите на РИОСВ са уредени на ниво законов нормативен акт. В този смисъл е Определение № 934 от 20\*\*0.2\*\*5г. по гр.д. № 3444/2\*\*5г., III г.о.

Безспорно е също така, че заповедта за освобождаване и издадена от компетентния орган в кръга на неговите правомощия. С това са изпълнени изискванията на закона за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл.\*\*9а, ал.2 от ЗАдм.

Доводът, че трудовото правоотношение е възникнало чрез конкурс и поради това приложим в случая е КТ, а не ЗАдм., съдът намира за несъстоятелен. Както беше отбелязано по-горе длъжността „Директор“ РИОСВ попада в приложното поле на чл.\*\*9, ал.4, т.4 от ЗАдм. В случая разпоредбите на ЗАдм., като специален закон спрямо КТ дерогира неговите изисквания. Въпреки, че е приложим специалния закон следва да се посочи, че възможността за прекратяване на трудовото правоотношение по целесъобразност, без да се изследват мотивите съществува и в КТ (чл.328, ал.2 от КТ). В този случай съдебната практика отново приема, че не е необходимо заповедта за уволнение да е мотивирана чрез посочване на някое от фактическите основания, тъй като те са въпрос по целесъобразност и не подлежат на съдебен контрол. В този смисъл е Решение № 90 от\*\*0.04.2\*\*7г. на ВКС по гр.д. № 3982/2\*\*6г., IV г.о.

Другото възражение на ищеца, че ответника не му е връчил копие от Уведомлението по чл.6\*\* ал.3 от КТ, което е необходима предпоставка ищецът да започне да изпълнява трудовите си задължения се въвежда едва в хода на съдебните прения и е преклудирано, поради което съдът не следва да го обсъжда. За пълнота обаче, следва да се отбележи, че неизпълнението на това законово задължение влече като последица ангажиране на административнонаказателната отговорност на работодателя, а не е предпоставка за явяване на лицето на работа.

Поради изложеното, съдът намира, че доколкото оспорваното от страна на ищеца уволнение е било законно, то искът с правно основание чл.344, ал.\*\* т\*\* от КТ за отмяна, като незаконосъобразна на Заповед № \*\*\* от 04.\*\*/\*\*г. за прекратяване на трудовото правоотношение между страните и отмяната на уволнение, извършено със същата заповед е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Доколкото исковете по чл.344, ал\*\*, т.2 и т. 3 от КТ за възстановяване на ищеца на заеманата до уволнението длъжност и заплащане на обезщетение са обусловени от уважаването на иска за признаване на незаконосъобразността на уволнението и предвид отрицателния изход по него, то съдът намира, че следва да бъдат отхвърлени.

По отношение на разноските: Доколкото настоящото производство е трудово, а съгласно разпоредбата на чл.359 от КТ производството по трудови дела е безплатно за работниците и служителите и същите не заплащат такси и разноски по производството, то ищецът, въпреки че предявените от него искове са отхвърлени не дължи заплащане на държавна такса и разноски по делото. Същите следва да останат за сметка на държавата.

Ответника не претендира разноси в производството, поради което и не се дължи произнасяне по този въпрос.

Водим от горното и на основание чл.\*\*6 от ГПК, съдът

## **РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** предявените от Г. И. А. с ЕГН \*\*\*\*\* от гр.О, чрез адв. Ц И от АК-Т, съдебен адрес гр.Т, ул.“П“ № \*\* ет\*\* срещу Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) с адрес гр.Ш, ул.“С“ № \*\*, ет\*\* представлявана от Директора С Х И иск с правно основание по чл.344, ал\*\*, т\*\* от КТ за признаване за незаконно и отмяната на уволнение, извършено със Заповед № \*\*\* от 04.\*\*/\*\*г. на Министъра на околната среда и водите, иск с правно основание по чл.344, ал\*\*, т.2 от КТ за възстановяване на ищеца на предишната заемана от него длъжност „Директор РИОСВ - Ш“ с място на работа “РИОСВ“ – Ш, както и иск с правно основание чл.344, ал\*\*, т.3 от КТ, във вр. с чл.225, ал\*\* от КТ за заплащане на обезщетение за времето, през което е останал без работа в размер на\*\*\*\*\* лв., като неоснователни и недоказани.

Решението подлежи на обжалване пред Шски окръжен съд в двуседмичен срок от датата на обявяването му на страните, а именно - 08\*\*1.2022г.

**Съдия при Районен съд – Ш:** \_\_\_\_\_